

ministrationen kan ikke godt træde op mod den Slags Ting —, og efterhaanden blive de troede. Jeg ønsker meget, at Rigsdagen vil undersøge dette Forhold nøje; thi saa skal den komme til Erkjendelse af — jeg antager, at man ikke vil dømme, for man har set — at det er forsvarligt, hvad der er indrettet, og at det ikke kan være væsentlig anderledes. Der kan være Tale om Modifikationer i dette Departement, og jeg erkjender, at Noget mulig senere kan flyttes ud; konform med andre Statsinstitutioner hører det egentlig ikke hjemme der, hvor det er, men under Ministeriet, men jeg tror, at Forholdene retfærdiggjøre, at det er saaledes, som det er. Som sagt, i andre Afdelinger er der ikke store Ophobninger af Personale. Jeg paastaar og hævder, at det Personale, der er ansat, selv om det maaste er noget fuldtalligt, noget stærkt, har fuldt op at bestille med at gjøre en forsvarlig Gjerning, som ikke kan undværes. Der er ogsaa talt saa meget om den forfærdelige Centraladministration, om at den bestyrede, centraladministrerede al Ting, og man synes at tro, at det er den, der dirigerer Fordelingen af Vogne; men det er slet ikke Tilfældet. Forslaget fremtræder i sig selv som en Decentralisation; det indfører en ansvarlig Linieforvaltning, og jeg skal nævne et enkelt Exempel angaaende Vognfordelingen. Det er høist undtagelsesvis, at Fordelingen sker gennem Overbestyrelsen, altsaa fra Kjøbenhavn. Jeg taler her om Godsvoerne, efter som der ikke kan være Interesse i at tale om Personvoerne. Fordelingen sker i fire Distrikter; det ene er Sjælland, det andet Sylland og en Del af Fyn, de to andre ere Nord- og Vestjylland. Hovedsædnerne for Fordelingen, der sker ved bestemte Embedsmænd, ere Kjøbenhavn, Aarhus, Fredericia og Struer. Vogne gaa naturligtvis fra det ene Distrikt ind i det andet, og Vognene kunne ogsaa gaa til Udlandet. Det er en overmaade vanskelig Opgave at faae sit Materiel benyttet behørig og at skaffe det tilstede til dem, der behøve det, uden at stille altfor formidable Fordringer til Antal og Tid. Det er en vanskelig Opgave at løse. Jeg tror, det er ordnet paa en forstandig Maade, og derfor nævner jeg det, skjøndt det er Detailler. Det Samme gjælder om Stationsforholdene. Ganste vist maa der gives daglige Rapporter for Togene og med Hensyn til Kassen, men Stationsregnskaberne ere selvfølgelig maanedlige og maa være det. Om extraordinær Ting maa der ske daglige Rapporter. En anden Foranstaltning af Betydning er, hvad der maaste falder for

Brystet for dem, som ikke have været vant til at gjøre det — det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) accentuerede jo, at Jernbanen var fri for Defraudationer — at Kassebeholdningen fra Stationerne indsendes daglig. Jeg vilde ønske, jeg kunde sætte denne Foranstaltning igjennem ved Postvæsenet. Jeg har haft den Ære i nogle Aar at have Overbestyrelsen af Jernbanevæsenet, og jeg har aldrig hørt nogen Vanskelighed der, medens de Herrer desværre en Gang hvert Aartal kunne læse om Postdefraudationer. Det ligger simpelt-hen i, at Postanstaltningerne og mange Afregningsforhold der gjør det umuligt at føre en saa exakt Kontrol som ønskelig; det gjør man ved Jernbanevæsenet, og jeg tror, at ingen ordentlig Mand vil føle sig generet derved; men det kan jo være, jeg tager feil; jeg skulde saa meget beklage det. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (M. Andersen) nævnedes, at det var ønskeligt, at Forholdene kunde ordnes ligeoverfor Personalet paa samme Maade som under det gamle sjællandske Jernbaneselskabs Drift under Rothe. Jeg er naturligvis meget betænkelig ved at høre mig over dette Forhold, men da det ærede Medlem har fremdraget det, skal jeg efter Omstændighederne gjøre det, og jeg skal selvfølgelig give den Mand, der i mange Aar stable og styrede de sjællandske Jernbaner, al Ære. Jeg skal imidlertid gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg havde ikke troet, at en saa erfaren og praktisk Mand som han, vilde have overset, at de gamle Dage kommer ikke igjen, fordi de ikke kan komme igjen. Nu ere Forholdene saaledes, at mellem Direktøren og Personalet staar Linieforvaltningen, og vil det ærede Medlem undersøge Forholdene paa Sjælland, finder han den samme Linieforvaltning nu som tidligere. Det kan være en prægtig Sætning, at man skal lade det bero paa Humanitet og Skjøn, men jeg tror ikke, at den er sund og rigtig, eller lader sig gennemføre i Embedsforhold. Det er forstaaligt, at en Mand, som har taget denne Drift paa Sjælland som et lille Komplex, som har udviklet den efterhaanden, som har gaaet i mange Aar og styret det Hele, og som har eminente personlige Gaver og en stor Arbeidskraft, kan komme i et personligt Forhold til hver eneste Underordnet, men at forlange, at en Generaldirektør, der staar lige over for 6,000 Mand ved en Drift, skal stille sig i personligt Forhold til den Enkelte, er umuligt og ugjortligt. Jeg kan godt forstaa, at der paa enkelte Steder kan være et Savn og et Ønske i den Retning, og ogsaa, at det ikke har